

Μητρ. Βεροίας: “Ο Χριστός θυσία-σε τα πάντα για τη δική μας σω-τηρία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 17 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Παλαιού Προδρόμου, με την ευκαιρία της χθεσινής εορτής του Αποστόλου Ματθαίου, η μνήμη του οποίου εορτάζεται πανηγυρικά στην ενορία.

“Άς εξετάσουμε τόν έαυτό μας, άς σκεφθοϋμε τί θέλουμε, άς θυμη-θοϋ-με τόν λόγο τοϋ Κυρίου πού μᾶς λέγει όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί είναι καί ή ψυχή σας. **Καί άς σκεφθοϋμε ακόμη ότι ο Χριστός θυσία-σε τά πάντα γιά τή δική μας σω-τηρία, γιά νά μᾶς χαρίσει τήν αιώ-νια ζωή**” ανέφερε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ψυχή, ἔχεις πολλά ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου».

Δύο ἀντίθετες εἰκόνες παρουσιά-σθηκαν ἐνώπιόν μας ἀκούοντας τὰ ἀναγνώ-σματα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς. Ἀπό τή μία ὁ ἀπόστολος Παῦλος καυχᾶται γιά τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, γιά τό ἔσχατο δηλαδή ὄριο τῆς ἀνθρωπίνης ἐξαθλιώ-σεως καί τῆς θείας κενώσεως, καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ ἄφρων πλούσιος τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς καυ-χᾶται γιά τὰ πολλά ἀγαθὰ πού τοῦ ἀπέφερε ἡ εὐφορία τῆς γῆς καί τὰ ὅποια τοῦ ἐξασφαλίζουν μία πλού-σια ζωή «εἰς ἔτη πολλά», γιά πολλά χρόνια.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, δέν καυχᾶται μόνο γιά τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἀκολουθεῖ μέ χαρά τό παράδειγμά του. Στόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ σταυρώνει τόν κόσμο «σύν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καί ταῖς ἐπιθυμίαις», μέ τίς πράξεις καί τίς ἐπιθυμίες του, μέ τίς κακίες καί ἀδυναμίες του, μέ φιλοδοξίες καί τίς πλεονεξίες του, καί συγχρόνως σταυρώνει καί τόν ἑαυτό του γιά τόν κόσμο, νεκρώνει δηλαδή καί ἀκυρώνει τήν ἐπίδραση πού μπο-ρεῖ νά ἔχουν ὅλα αὐτά μέσα του, γιατί τὰ θεωρεῖ ἀσήμαντα σέ σύγκριση μέ αὐτό πού κερδίζει ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπό τή μετοχή του στόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί μέσα ἀπό τήν οἰκείωσή του μέ τή σταύ-ρωσή του.

Ὁ ἄλλος, ὁ ἄφρων πλούσιος, ἐπα-ναπαύεται στά ὑλικά ἀγαθὰ, γιατί δέν κατανοεῖ πόσο προσω-ρι-νά καί πρόσκαιρα εἶναι. Ἐπανα-παύ-εται στά ὑλικά ἀγαθὰ καί καυχᾶται γι' αὐτά, χωρίς νά ἀντι-λαμβάνεται πόσο πρόσκαιρη εἶναι ἡ ζωή καί πόσο ἄδηλο τό τέλος της.

Ὁ ἓνας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, χαίρεται γιὰ ὅ,τι θυσιάζει, γιὰ ὅ,τι δέν κατέχει, γιὰ ὅ,τι στερεῖται μέ τή θέλησή του γιὰ τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τήν προοπτική τῆς μελλούσης καί αἰωνίου ζωῆς πού Ἐκεῖνος ὑπόσχεται, γιὰ ὅ,τι θά ἀναπαύσει τήν ψυχή του.

Ὁ ἄλλος, ὁ ἄφρων πλούσιος, χαί-ρεται γιὰ ὅ,τι συγκεντρώνει, γιὰ ὅ,τι νομίζει πώς θά ἀπολαύσει, γιὰ ὅ,τι θά τοῦ δώσει τή δυνατότητα νά ἀναπαύσει τό σῶμα του.

Δύο ἀντίθετες εἰκόνες, δύο ἀντί-θετες θεωρήσεις τῆς ζωῆς καί τοῦ κόσμου, μᾶς παρουσίασαν σήμερα τά ἱερά ἀναγνώσματα. Δύο εἰκό-νες πού δέν ἀποτυπώνουν μόνο τή στάση τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἢ τοῦ ἄφρονος πλουσίου, ἀλλά τή στάση τῶν ἀνθρώπων κάθε ἐπο-χῆς καί τή δική μας στάση. Γιατί σέ κάθε ἐποχή ὑπάρχουν αὐτοί πού δελεάζονται ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά, ἀπό τόν πλοῦτο καί τή δόξα, αὐτοί πού πέφτουν στόν πειρασμό τῆς πλεονεξίας καί τῆς φιλοχρηματίας καί νομίζουν ὅτι θά ζήσουν αἰώ-νια γιὰ νά ἀπολαύσουν ὅσα συγ-κέντρωσαν, χωρίς νά κοπιάζουν καί νά κουράζονται.

Υπάρχουν όμως και εκείνοι που σκέφτονται πιο συνετά, που αντι-λαμβάνονται και συνειδητοποιούν ότι η ζωή μας στη γη είναι πρόσ-καιρη και τά αγαθά εφήμερα, και παρότι νομίζουμε ότι αναπαύουν την ψυχή μας, μάς δημιουργούν τελικά τά ίδια προβλήματα που αντιμετώπιζε και ο πλούσιος της παραβολής: ποῦ θά τά ἀποθη-κεύ-σουμε, πῶς θά τά διατηρήσουμε, πῶς θά τά αὐξήσουμε;

Καί ποιό εἶναι τό ἀποτέλεσμα; Ὁ ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος καυχᾶται ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου καί σταυ-ρώνει ἐπ' αὐτοῦ τίς κοσμικές ἐπι-διώξεις καί φιλοδοξίες, ζεῖ χωρίς ἐγκόσμιες ἀπογοητεύσεις καί ἀπο-λαμβάνει τά ἀγαθά τῆς αἰωνίου ζωῆς, «ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Ἀντίθετα, ὁ ἄφρων πλούσιος χωρίς νά προλάβει νά ἀπολαύσει τά ὑλικά ἀγαθά, ὅπως θά ἐπιθυ-μοῦσε καί ὅπως σχεδίαζε, χάνει τελικά ὅχι μόνο αὐτά ἀλλά καί τά αἰώνια ἀγαθά, χάνει καί αὐτή τή ζωή καί τήν αἰώνια.

Δύο εἰκόνες ἀντίθετες μάς πα-ρου-σίασε ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, δύο εἰκόνες γιά τίς ὁποῖες δέν πρέπει νά βιασθοῦμε καί νά ποῦμε ὅτι δέν μάς ἀφοροῦν, γιατί ἐμεῖς δέν εἴμαστε πλούσιοι, οὔτε εἴμα-στε ἀπόστολοι.

Μάς ἀφοροῦν, διό-τι δέν ἔχει ση-μασία τό μέγεθος τοῦ πλούτου ἀλλά ἡ προσκόλλησή μας σ'αὐτόν. Δέν ἔχει σημασία τό μέγε-θος τῆς θυσίας πού κάνουμε γιά τόν Χρι-στό ἀλλά ἡ διάθεση νά τήν κά-νουμε. Καί τή στάση τῆς ζωῆς μας δέν τήν ἐπιλέγουμε μία μόνο φο-ρά, λίγο πρίν ἀπό τήν ἀποχώ-ρησή μας ἀπό τόν κόσμο αὐτό, ἀλλά κάθε ἡμέρα, μέ τίς καθη-με-ρινές μας ἐπιλογές.

Γι' αὐτό ἅς σκεφθοῦμε τί ἐπιλο-γές κάνουμε. Σάν τοῦ ἄφρο-νος πλουσίου ἢ σάν τοῦ ἀπο-στόλου Παύ-λου; Ποῦ ἔχουμε προ-σηλω-μένα τή σκέψη μας καί τήν ψυχή μας στόν Θεό ἢ στά ὑλικά πράγ-ματα; Τί μάς ἀναπαύει πε-ρισ-σό-τερο; Νά ἔχουμε ἡσυχία τή συ-νεί-δησή μας, νά εἴμεθα συμφιλιω-μέ-νοι μέ τόν Θεό ἢ νά ἐπιδιώκουμε αὐξήσουμε τά ὑλικά ἀγαθά μας;

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἅς σκεφθοῦμε τί θέλουμε, ἅς θυμη-θοῦ-με τόν λόγο τοῦ Κυρίου πού μάς λέγει ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ ψυχή σας. Καί ἅς σκεφθοῦμε ἀκόμη ὅτι ὁ Χριστός θυσία-σε τά πάντα γιά τή δική μας σω-τηρία, γιά νά μάς χαρίσει τήν αἰώ-νια ζωή.

Ἄς μὴν ἀφήσουμε, λοιπόν, τά ὑλικά πράγματα νά γίνουν ἐμπό-διο σέ αὐτά πού μάς χαρίζει ὁ Χριστός, ἀλλά ἅς φροντίσουμε νά ἐπιλέγουμε αὐτά πού δέν θά μάς στερήσουν τόν Χριστό, ἔστω καί ἂν ἀπαιτοῦν κάποιες θυσίες, ὥστε νά ἀπολαύσουμε στόν οὐρα-νό ὅσα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐτοίμασε γιά ἐμᾶς.